

Toto je otázka podobná tej, ktorú položil apoštol Pavol veriacim v Korinte: „Sami seba skúmajte, či ste vo viere, seba skúšajte. Alebo či sami seba neznáte, že Ježiš Kristus je vo vás? Iba ak by ste sa boli nedokázali.“ (2. Korinským 13:5).

Podobne sa ich pýta aj v predchádzajúcom liste: „Či neviete, že ste chrámom Božím, a že Duch Boží prebýva vo vás?“ (1. Korinským 3:16). Zamyslime sa v tomto článku nad týmito výpoveďami Písma o tom, kto v nás prebýva a aké veľkolepé a ďalekosiahle dôsledky z toho vyplývajú pre náš život.

Kolosenským 1:26-27

tajomstvo, skryté od vekov a od dávnych pokolení, ale teraz je zjavené jeho svätým,

ktorým Boh ráčil oznámiť, čo a aké je bohatstvo slávy toho tajomstva medzi pohanmi,

ktorým je Kristus vo vás, nádeja slávy...

2. Korinským 13:5

Sami seba zkúmajte, či ste vo viere, seba skúšajte.

Alebo či sami seba neznáte, že Ježiš Kristus je vo vás?...

Božie prebývanie v nás

Božie slovo tvrdí, že ak sme uverili v evanjelium milosti, prijali sme Krista (pozri článok v Solas 21 Prijať Pána Ježiša Krista), tak v nás Kristus prebýva (Ján 14:20, 17:23+26; Kolosenským 1:27; 2. Korinským 13:5; Galatským 2:20). Zároveň Božie slovo učí, že ak sme spasení, máme Svätého Ducha (Rímskym 8:9, 8:23), Svätý Duch v nás prebýva (Ján 14:17; Rímskym 8:9+11; 1. Korinským 3:16; Jakub 4:5; 2. Timoteovi 1:14) a sme ním zapečatení (Efezským 1:13, 4:30). Ako to teda je? Kto v nás vlastne prebýva? Prebýva v nás sám Boh skrze svojho Syna a skrze svojho Ducha. Svätý Duch je Duch Boží (Rímskym 8:9) a je zároveň aj Duch Kristov (Rímskym 8:9). Tým, že prebýva v nás Svätý Duch, prebýva v nás aj Kristus skrze svojho Ducha. Svätý Duch je Duch Otca aj Syna a tým, že prebýva v nás Svätý Duch, prebýva v nás aj Otec a aj Syn. Inak to ani nemôže byť, lebo všetci traja sú dokonale v jedno. Na inom mieste zase Božie slovo dáva zaslúbenie o tom, že Otec a Syn sa do nás nasťahujú a budú v nás prebývať (Ján 14:23): „Ježiš odpovedal a riekol mu: Keď ma niekto miluje, ten bude ostríhať moje slovo, a môj Otec ho bude milovať, a prideme k nemu a urobíme si u neho príbytok“.

To, že Boh bude v nás prebývať je súčasťou zaslúbenia Novej zmluvy: „Lebo veď vy ste chrámom živého Boha, ako povedal Boh: Budem bývať v nich a prechádzať sa, a budem ich Bohom, a oni mi budú ľuďom“ (2. Korinským 6:16; 1. Korinským 3:16, 6:19). To je ohromujúca a veľká vec.

Otec a Syn sú jedno, preto v nás prebýva ako Otec, tak aj Syn, alebo povedané aj inak, skrze prebývanie Krista v nás prebýva v nás aj Otec. Kristus v nás prebýva nielen skrze svojho Ducha, ale aj skrze svoje slovo (Ján 14:23; Kolosenským 3:16; Ján 1:1), skrze vieru (Efezským 3:17). Tak, ako je Otec, Syn a Duch dokonale jedno, podobne sme s nimi v jednote aj my po znovuzrození vďaka Božiemu prebývaniu v nás (Ján 17:21): „aby boli všetci jedno, ako si ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal“. Boh je láska. Ak Boh prebýva v nás, tak v nás prebýva aj jeho láska (Ján 17:26): „A oznámil som im tvoje meno, a ešte oznámim, aby láska, ktorou si ma miloval, bola v nich a ja v nich“.

Pretože všetko sa deje skrze Syna a cieľom syna (Kolosenským 1:16; 1. Korinským 8:6), a pretože Syn prišiel, aby nám zjavil Otca, je pre Písmo prirodzené a samozrejmé opisovať Božiu prítomnosť v nás ako prebývanie Krista. Kristovo prebývanie v nás sa deje skrze jeho Ducha, Kristovho Ducha tak, ako to aj Pán Ježiš zaslúbil, keď bol od učeníkov vzatý a povedal im, že ich nenechá samých, ale im pošle svojho Tešiteľa (Ján 14:16+26, 16:7).

Dôsledky a úžitok z Božieho prebývania v nás

Písmo opisuje náš stav pred znovuzrodením, keď sme ešte boli v Adamovi ako jeho potomkovia, ako „mŕtvi vo svojich hriechoch a prestúpeniach“. Teda sme boli duchovne mŕtvi, nemali sme (a nemohli sme mať) s Bohom spoločenstvo, Boha a jeho vôľu, či cesty sme nepoznali, boli sme bez Boha na svete, cudzí a odlúčení od Božích zaslúbení. Keď sme uverili evanjeliu, dostali sme Božieho Ducha, narodili sme sa znovu. To, čo o nás platilo pred znovuzrodením, už neplatí. Teraz už nie sme duchovne mŕtvi, ale živí (Efezským 2:5; Kolosenským 2:12-13), živí Bohu a jeho spravodlivosti (Rímskym 8). To o nás platí vďaka tomu, že sme dostali Ducha a Svätý Duch (Duch Kristov, Duch Boží) v nás prebýva. Teraz o nás platí, že nechodíme podľa tela, ale chodíme podľa Ducha (Rímskym 8), chodíme Duchom (Galatským 5:16).

K čomu došlo pri znovuzrození?

Boh s naším starým človekom jednal tak, že ho vložil do Krista a nechal spolu s Kristom zomrieť. Následne (pri našom oživení z mŕtvych; pri našom vstaní z mŕtvych spolu s Kristom) splodí, znovuzrodzuje nás už ako nového človeka (1. Petrov 1:23) a sme nové stvorenie (2. Korinským 5:17). Pri našom znovuzrození, ku ktorému dochádza činnosťou Svätého Ducha v okamihu keď sme uverili, dostali sme nový život a tým sme nové stvorenie (Titovi 3:5). Znovuzrodený duch v nás a nový život, ktorý tým dostávame, je už život z Boha – a to už je večný život.

Kľúčové pri tomto všetkom je to, že sme boli do Krista ponorení, a to v jeho smrti a aj v jeho vzkriesení. Všetko nové je len a len dôsledkom toho, že sme boli a stále aj sme do Krista ponorení. Večný život je život, ktorý je z Krista a je skrze Krista skrytý v Bohu. Je to Boží život a súčasne je to už aj náš život. Nie sme rovní Bohu, ale dostali sme jeho život. Večný život, ktorý teraz máme v Ježišovi Kristovi je náš život raz a navždy. Svedčia o tom texty Efezským 2:5-6 a Kolosenským 3:1-4.

Prvý text (Efezským) svedčí o tom, že po znovuzrození sme posadení spolu s Kristom v ponebeských oblastiach. Druhý (Kolosenským) zase svedčí o tom, že večný život, ktorý sme dostali pri znovuzrození, žijeme už tu a teraz ako nový život, a budeme ho po vzkriesení a oslávení žiť v plnosti na večné veky. Duša sa počas nášho časného života posvätenia premieňa (Rímskym 12:1-3). Naše telo ešte nie je nové, ale bude vykúpené pri Kristovom druhom príchode, kedy dostaneme aj nové telo (Rímskym 8:11).

Tieto skutočnosti sú v Písme opísané dvoma spôsobmi: 1. Sme vložený do Krista a 2. Kristus je v nás. Obe skutočnosti („byť v Kristu“ a „Kristus v nás“) sú nerozlučne spojené. Jedno bez druhého nemôže byť. Všetko (smrť starého človeka; oživenie, vstanie z mŕtvych; nové narodenie; nové stvorenie; udelenie a prijatie večného života a aj všetko iné súvisiace so spasením a tu nevymenované) sa deje len a len v spojení s Ježišom Kristom. Všetko toto prijímame a stáva sa to pre nás skutočnosťou skrze vieru v okamihu, keď sme uverili.

V ďalšom uvedieme verše z Písma, ktoré potvrdzujú to, čo sme povedali v predchádzajúcom:

1. Sme vložený (ponorení) do Krista:

„Alebo či neviete, že všetci, ktorí sme pokrstení (ponorení) v Krista Ježiša, pokrstení (ponorení) sme v jeho smrť? Pohrobení sme teda s ním skrze krst (= ponorenie) v smrť, aby sme, ako Kristus vstal z mŕtvych slávou Otcovou, tak aj my chodili v novote života. Lebo ak sme sa stali spoluzrastlými podobnosťou jeho smrti, ale takými aj podobnosťou vzkriesenia budeme vedieť to, že náš starý človek je spolu ukrižovaný ... Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že budeme s ním aj spolu žiť“ (Rímskym 6:3-8).

„že ste v ňom obohatení všetkým, každým slovom i každou známosťou“ (1. Korinským 1:5).

„Verný je Boh, skrze ktorého ste povolaní v obecnstvo jeho Syna Ježiša Krista, nášho Pána.“ (1. Korinským 1:9) – máme obecnstvo s Bohom, a tým aj s Ježišom Kristom.

„A vy ste z neho (z Boha) v Kristu Ježišovi, ktorý sa nám stal múdrosťou od Boha i spravodlivosťou i posvätením i vykúpením“ (1. Korinským 1:30) – „byť z Boha“ rozumieme, že všetko nové je Božie dielo (znovuzrodenie, duch, večný život) a je to len preto, že sme v Ježišovi Kristovi (v smrti a vo vzkriesení v zmysle Rímskym 6).

„Takže ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením; drevne pominulo, hľa, všetko je nové.“ (2. Korinským 5:17). Nikto nemôže byť novým stvorením a byť mimo Krista. Platí aj opačne: Kto je v Kristovi, je novým stvorením.

„Lebo v Kristu Ježišovi ani obriezka nič nevládze ani neobriezka, ale nové stvorenie.“ (Galatským 6:15). To, čo žije v Ježišovi Kristovi, je nové stvorenie.

„... na chválu slávy svojej milosti, ktorou nás omilostil v tom Milovanom, v ktorom máme vykúpenie skrze jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva jeho milosti“ (Efezkým 1:6-7). Všetko, čo máme, máme len preto a tak, že sme boli vložený do Krista.

„v ňom, v ktorom sme sa stali aj dedičstvom...“ (Efezkým 1:11).

„v ktorom aj vy počujúc slovo pravdy, evanjelium svojho spasenia, v ktorom aj, uveriac, zapečatení ste Svätým Duchom zaslúbenia“ (Efezkým 1:13). Uveriac sme zapečatení v Ježišovi Kristovi.

„... spolu nás oživil s Kristom - milosťou ste spasení - a spolu vzkriesil a spolu posadil v ponebeských oblastiach v Kristu Ježišovi, aby v nasledujúcich vekoch ukázal nesmierne bohatstvo svojej milosti dobrotou na nás v Kristu Ježišovi.“ (Efezkým 2:5-6). Spolu s Kristom znamená: v Kristovi. Pred uverením sme boli bez Krista (Efezkým 2:12 a pozri aj verš 13), ale po uverení sme už stále v ňom (Efezkým 2:5-6).

„Lebo sme jeho dielom, stvorení v Kristu Ježišovi nato...“ (Efezským 2:10). Nové stvorenie, ktorým teraz sme, Boh stvoril v Ježišovi Kristovi.

„... súc s ním spolu pohrobení v krste (pochovaní ponorením do Krista), v ktorom, totiž v Kristovi, ste aj spolu vstali z mŕtvych skrze vieru pôsobenia Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych. I vás, ktorí ste boli mŕtvi v hriechoch a v neobrezanosti svojho tela, spolu oživil s ním“ (Kolosenským 2:12-13).

„A tak ak ste vstali z mŕtvych s Kristom, hľadajte veci, ktoré sú hore, kde sedí Kristus po pravici Boha; Lebo ste zomreli, a váš život je skrytý s Kristom v Bohu“ (Kolosenským 3:1+3).

„Verné je slovo: Lebo ak sme spolu zomreli, budeme spolu aj žiť“ (2. Timoteovi 2:11).

2. Kristus je (žije) v nás:

„Ale ak je Kristus vo vás...“ (Rímskym 8:10).

„... aby bol aj život Ježišov zjavený na našom smrteľnom tele.“ (2. Korinským 4:11).

„Keďže hľadáte dokázanosť vo mne hovoriaceho, Krista, ktorý nie je slabý voči vám, ale je mocný medzi vami.“ (2. Korinským 13:3).

„... Alebo či sami seba neznáte, že Ježiš Kristus je vo vás?“ (2. Korinským 13:5).

„S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus...“ (Galatským 2:20).

„žeby vám ráčil dať podľa bohatstva svojej slávy, skrze svojho Ducha, mocou zosilniť na vnútornom človekovi, aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach“ (Efezským 3:16-17). Kristus prebýva v nás a má prebývať v nás. To, že Kristus žije vo veriacom, má veriaci dokázať, veriaci má byť dokázaný, ako apoštol Pavol píše Korinským (2. Korinským 13:5). To, že Kristus žije vo veriacom, má veriaci dokazovať a byť dokázaný skrze svoj terajší život.

Kristus v nás prebýva – to je naše postavenie pred Bohom. Keď sa Boh na nás pozrie, tak vidí v nás svojho Syna. Ľudia nás vidia takých, aký život žijeme, aký sme navonok – a to je náš stav. Náš stav má byť taký, aké je naše postavenie, teda má byť vidieť, že Kristus v nás prebýva. Aj ľudia majú v nás vidieť Krista tak, ako to videli na učeníkoch Ježiša Krista v Antiochii, keď ich pomenovali kristovcami, nasledovníkmi Krista (Skutky 11:26). Máme byť Kristovou dobrou vôňou (2. Korinským 2:15).

„... bohatstvo slávy toho tajomstva medzi pohanmi, ktorým je Kristus vo vás“

Kolosenským 1:27

Prosme teda Pána, aby sme:

...zakorenení v láske, a pevne založení,

dokonale vládali pochopiť so všetkými svätými,

aká je to šírka a dĺžka, hĺbka a výška,

a poznať lásku Kristovu, ktorá prevyšuje rozum,

aby ste boli naplnení vo všetku plnosť Božiu.

Efezským 3:18-19

Ale ak je Kristus vo vás, vtedy je síce telo mŕtve pre hriech,

ale duch je život pre spravodlivosť

Rímskym 8:10